



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

2. Vtrum temporis ordo seruetur, in ijs quæ narrantur Iosue cap.2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

At verò S. Augustinus, Abulensis, Hugo Cardin. Tornicellus, Petrus, ad
 dum moram prope Iordanem extendunt, & putant aliqui Iosue horam
 fore lapsum, quando fixis in Setim tabernaculis prædixit futuram por-
 tum Iordanis traiectionem. Verum neque hunc lapsum Iosue nos-
 fallicitatem aut obscuritatem Græcæ ac Hebraicæ editioni impingere
 maximè cum textus Latinus eo sensu accipi possit, quem iam auctori-
 citati tradunt, & quo similes loquendi formulas interpretatur S. Augu-
 lo capite xi. Geneleos extremo laudatus.

Explicatur 3. Possunt etiam ista verba Latinæ versionis, *morati sunt ibi* traiectionem
sexies La- telligi, ut particula *ibi*, non solum ad Iordanem, sed etiam ad Setim
tinus. quia cum proximè in eodem versiculo fiat utriusque loci mentio, sensu
 test, illos in Setim & Iordanis ripa moratos esse tribus diebus, quos ante
 transitum Iosue designauerat, cap. i. v. 11. Non est igitur, quod Nou-
 gatam editionem, hoc loco, carpant, tanquam ab Hebræo & Græco
 crepantem: etsi enim in verbis nonnulla videatur esse differentia, in
 men sensum omnes editiones facile reducuntur.

C A P. I I I. Iosue 7. 2.

Die 3. id Quibus evolutis, transferunt pracones castrorum medium &c. hoc est, tri-
factum. trium dierum, qui ab indicta in Setim profectioe iam penè effluxerat
 pe die nona mensis primi, à meridie pridie traiectionis pracones pro-
 modo in traiectu procedendi monuerunt, ut præter alios bene in-
 tur Sa, Mariana, Salianus, Bonfrerius: ac proinde hîc eo sensu reser-
 luti dicuntur, quo dies octo consummati, quando Christus est cruci-
 Lucæ 2. v. 21.

QVÆSTIO I.

Vtrum hoc capite temporis ordo seruetur.

Sententia 1. S. Augustinus q. 3. ex eo, quod Sacerdotibus & Levitis modus præ-
S. Augusti. stradatur, deducit columnam nubis, quæ solebat castris mouenda
 dare, & iter ostendere, non amplius comparuisse, ac idcirco factum
 dum illud de quo cap. i. ver. 11. ex humana dispositione à Iosue præ-
 Quæ ex doctrina, suspicari quispiam posset, præconium istud Iosue
 relatum, in Setim contigisse. Mortuo enim Moysè, desijt columna
 indicare, & sic opus erat nouam castrorum mouendorum ratio-
 Hoc modo versiculi 2. 3. 4. quasi parenthesi includerentur, & præ-
 quod istis versiculis continetur, habitum fuisset in Setim, cum Iosue
 quæ hic v. 1. 5. & sequentibus describuntur, eo ordine, quo narratur.

Opinio 2. Caietanus ea quæ ver. 2. 3. 4. habentur ad diem 10. Nilam
Caietani.

pinatur, indictioni vero sanctificationis, ad diem præcedentem, qua ad ripam Jordanis ventum erat, cætera eo ordine narrari, quo gesta sunt, ita, ut solus 5. versiculus non suo loco positus sit.

1. Mafius hunc locum valde turbatum esse iudicat. Nam est vero *similimum*, *Opinio Mafij.* inquit, que à versu septimo ad decimum quartum vsque narrantur, ea omnia esse a Deo prius quam ista edicta, qua tertius versu ulus & quartus continent, promulgarentur. Dico creditibile esse Iosueam primum à Deo certiore esse factum de transmittendi fluminis ratione, ad quod versu 7. & 8. explicatur. Deinde verò ipsum, quam à Deo acceperat traiectione rationem eam populo patefecisse, ut memorare videntur versiculi nonus, 10. 11. 12. 13. ac tum demum esse populo edictum, ut simul atque viderent præferri sibi Arcam, sequerentur, ut habet 3. & 4. versiculus. Mox in ipsos esse sacerdotes, sublata Arca præire populo, quod 6. versiculus narrat, atque deinceps eam succedere narrationem, que versu 14. inchoatur. Hac ille, quæ non probo: bene tamen subiungit, quintum versiculum, non ad decimum diem mensis Nisan, quo in Chananaeam traiectionem est, sed ad nonum pertinere.

4. Lyranus hic, Tostatus, Serarius, Tornielius, Salius, Bonfrerius, etsi in quibusdam temporum minutijs inter se dissident, in genere tamen vnanimes *Opinio ceteris probabilior.* docent hoc capite, eo ordine res proponi, quo gesta sunt, excepta parte posteriore versiculi sexti, ut nempe prius migratum fuerit è Setim quam per præcones ordo & modus progrediendi ediceretur vers. 2. Tum pridie traiectionis facta fuerint, quæ v. 5. & priori parte v. 6. referuntur. Quod verò ibidem de Sacerdotibus additur, qui iussa complentes tulerunt, & ambulauerunt ante eos, certum est per prolepsin inferri, ut significetur hunc incedendi ordinem, fuisse suo tempore postea diligenter obseruatum. Inde quæ vers. 7. & seqq. memorantur, ad diem traiectionis referenda sunt, ut indicat particula *hodie*. Quam doctrinam omnino tenendam arbitror: siquidem nisi aliud probetur, ordo temporis in sacrarum librorum contextu seruari censetur.

5. A dea, quæ occasione S. Augustini numer. 1. allata sunt bene respondet *Ad sententiam S. Aug.* Serarius Iosue 3. q. 3. primò ex nullo textu probari posse Nubem mox ab obitu Moysis destitisse, secundò, vero tamen similis videri, non amplius comparuisse. Tertio, in itinere ex Setim ad Iordanis ripam, præter Israëlitarum aliquos, nullum ducem fuisse. Cum enim longas moras in Setim traxissent, non est dubium, quin plerique ad amnem, non nisi 60. circiter stadijs distitum excurrerint, & sic viam illam apprimè exploratam habuerint. Huc spectant, quæ idem auctor, ibidem q. 2. refert, ex Lyrano Iosue 1. lit. u. nimirum, falsam de Iordane post triduum traiectionem prædictionem, non esse tribuendam: hoc enim nimirum à Dei bonitate & proposito alienum fuisset, ut quem vellet apud Hebræos tanquam alterum Moysen gloria & auctoritate præstantem, eum statim

Quast. Chron. P. 2.

b

in

P. Philippi

Chronologia Testamenti

A. IV

17